09/08/2019

Κουρά Μοναχού στην Ι.Μ. Παναγίας Καλλίπετρας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Πέμπτη 8 Αυγούστου 2019, το απόγευμα, **ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας, κ. Παντελεήμων,** χοροστάτησε στον Εσπερινό και στην Παράκληση της Θεοτόκου στην Ιερά Μονή Παναγίας Καλλίπετρας. Στο τέλος, ο Σεβασμιώτατος τέλεσε την κουρά (ρασοευχή) ενός εκ των Δοκίμων της Μονής, στον οποίο και δόθηκε το όνομα Κωνστάντιος, προς τιμήν του πατρός του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

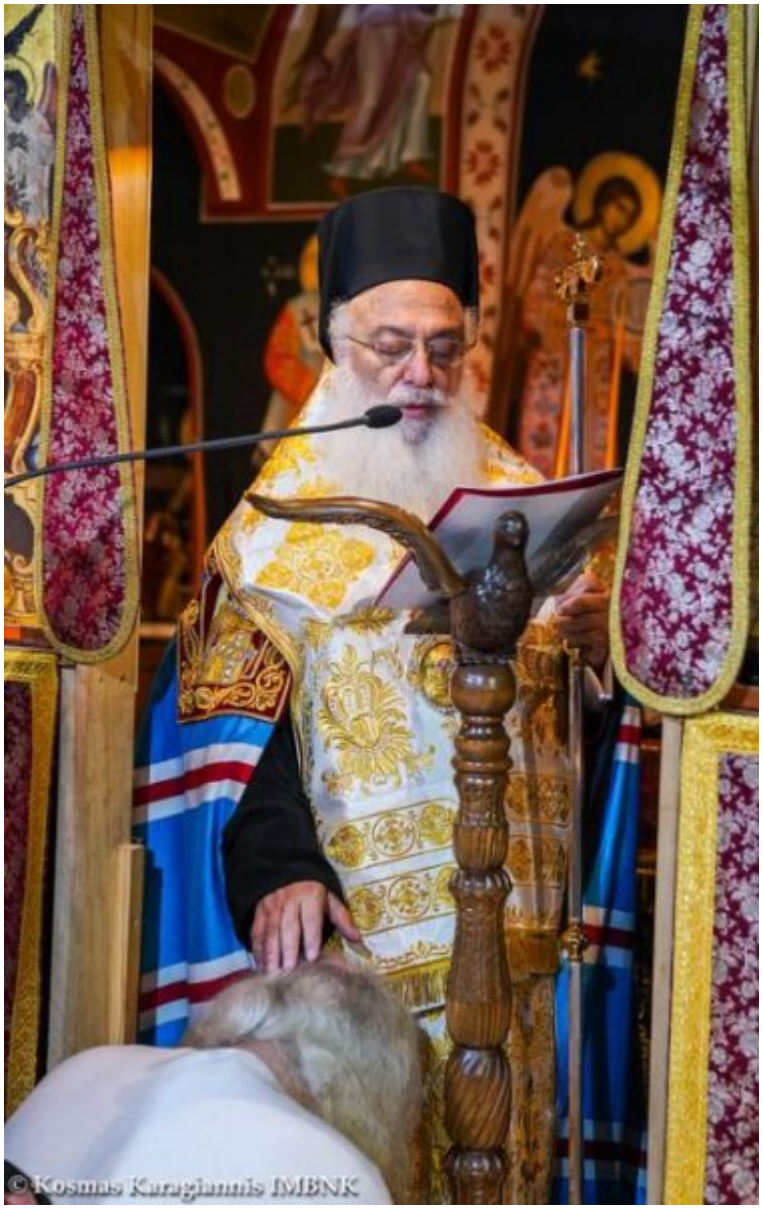
© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου Βεροίας:

«Καί σέ μεσίτριαν ἔχω πρός τόν φιλάνθρωπον Θεόν, μή μοῦ ἐλέγ-ξει τάς πράξεις ἐνώπιον τῶν ἀγ-γέλων».

Αὐτούς τούς λόγους τῆς ἱκεσίας καί τῆς παρακλήσεως ἐπαναλά-βα-με καί ἐμεῖς ἀπόψε πρός τήν Πα-ναγία μας, τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, τήν Κυρία καί ἔφορο καί προστά-τιδα τῆς ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς τῆς Καλ-λίπετρας. Καί τῆς ἐκφράσαμε τήν ἐμπιστοσύνη μας πρός τήν ἀγάπη της, ἡ ὁποία δέν παύει ποτέ νά μεσιτεύει καί νά δέεται στόν Υἱό της γιά τά εὐσεβῆ καί πιστά τέκνα της. Δέν παύει ποτέ νά με-σι-τεύει καί νά δέεται γιά ὅσους προσ-τρέχουν στή χάρη της καί ζητοῦν τή βοήθειά της, ὄχι μόνο γιά τίς ὑλικές τους ἀνάγκες, ὄχι μόνο γιά τίς καθημερινές δυσκο-λίες καί τά προβλήματα πού ἀντι-μετωπίζουν ἀλλά καί γιά τή με-γάλη καί φοβερά ἡμέρα τῆς κρί-σεως, ὅταν ὅλοι θά βρεθοῦμε ἐνώπιον τοῦ φοβεροῦ βήματος

τοῦ Υἱοῦ της, ὁ ὁποῖος θά ἔλθει ἐν δόξῃ γιά νά κρίνει τούς ἀνθρώ-πους καί νά ἀποδώσει δικαιοσύνη κατά τά ἔργα μας.

Γι᾽ αὐτό καί ὁ ἱερός ὑμνογράφος δέν παραλείπει, καταλήγοντας, νά ἀναφερθεῖ καί σέ αὐτή τήν ἰδιό-τη-τα τῆς Παναγίας μας. Δέν παρα-λεί-πει νά τονίσει ὅτι αὐτή εἶναι ἡ μεσίτριά μας πρός τόν φιλάνθρω-πο Θεό γιά νά μήν ἐλέγξει τίς πρά-ξεις τῆς ζωῆς μας ἐνώπιον τῶν ἀγ-γέλων, γιά νά μήν βρεθοῦμε ἔκθετοι καί ντροπιασμένοι γιά ὅσες ἁμαρτίες κάναμε ἐνώπιον τῶν καθαρωτάτων καί ἁγιωτάτων ἀγγέλων.

Διότι ποιός μπορεῖ νά πιστεύει ὅτι δέν ἔχει ἁμαρτίες; Ποιός μπο-ρεῖ νά ἰσχυρισθεῖ ὅτι αἰσθάνεται ἄνετα νά ἀποκαλυφθοῦν τά ἔργα του, νά ἀποκαλυφθοῦν τά κρύφια τῆς ψυχῆς του ἐνώπιον τῶν πά-ντων κατά τή στιγμή τῆς μελ-λού-σης κρίσεως, τότε πού δέν θά ἰσχύ-ουν οἱ δικαιολογίες, τότε πού δέν θά μᾶς βοηθοῦν οἱ προφάσεις, τό-τε πού δέν θά μᾶς ὠφελεῖ νά ἐπιρ-ρίψουμε σέ ἄλλους τίς εὐθύ-νες τῶν πράξεων καί τῶν λόγων μας, ἀλλά θά στεκόμαστε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καί τῶν ἔργων μας;

Κανείς, ἀσφαλῶς, ἀδελφοί μου, διότι ἡ ροπή πρός τήν ἁμαρτία εἶναι ἡ φυσική ροπή τοῦ πεπτω-κό-τος ἀνθρώπου καί κανείς μας δέν εἶναι ἀπαλλαγμένος ἀπό τήν ἁμαρ-τία, ἔστω καί ἄν εἶναι μία μό-νο ἡμέρα ἡ ζωή του.

Εἶναι βέβαιο αὐτό καί εἶναι πέ-ραν πάσης ἀμφιβολίας. Εἶναι ὅμως ἐξίσου βέβαιο ὅτι, παρότι ἐκείνη τή φοβερή ἡμέρα δέν ἔχουν καμία δικαιοδοσία καί δέν μποροῦν νά προσφέρουν καμία βοήθεια οἱ νο-μικοί παραστάτες, πού χρησιμο-ποι--οῦν οἱ ἄνθρωποι στά κοσμικά δικαστήρια, θά ὑπάρχει ἕνας δια-πρύσιος συνήγορος τῶν ἀνθρώ-πων ὑπέρ τῆς σωτηρίας τους. Θά ὑπάρχει ἡ Παναγία Παρθένος, ἡ Κυρία Θεοτόκος, πού θά ὑποστη-ρίζει καί θά μεσιτεύει στόν Υἱό της γιά νά παραβλέψει τίς ἀστοχίες καί τίς ἁμαρτίες μας, γιά νά συγ-χω-ρήσει τίς πράξεις καί τίς παρα-λείψεις μας καί γιά νά εἶναι εὐ-με-νής στήν κρίση του γιά τήν ψυ-χή μας, διότι «πολλά ἰσχύει δέησις μητρός πρός εὐμένειαν Δεσπότου».

Καί θά τό κάνει ἡ Παναγία μας γιά ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τήν παρακαλοῦν νά εἶναι μεσίτριά τους στόν Θεό· γιά ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐμπιστεύονται ἀπολύτως τήν παρρησία τήν ὁποία διαθέτει ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Υἱοῦ της· γιά ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀπό αὐτή τή ζωή δέν παραλείπουν νά τήν πα-ρα-καλοῦν καί νά τήν ἱκετεύουν γι᾽ αὐτή τή χάρη, γιά νά εἶναι ἡ με-σί-τριά τους ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ δικαιοκρίτου Κυρίου.

Οἱ ἄνθρωποι ἀναζητοῦμε πάντο-τε προστάτες καί μέσα, ἀναζη-τοῦ-με πάντοτε ἀνθρώπους πού γνω-ρίζουν τούς ἰσχυρούς τοῦ κόσμου καί μποροῦν νά

μεσολαβήσουν γιά τίς ὑποθέσεις πού μᾶς ἀπασχολοῦν καί τίς ἀνάγκες πού μᾶς ταλαι-πω-ροῦν. Ὅμως τίς περισσότερες φο-ρές δέν σκεπτόμεθα καί δέν συνει-δη-τοποιοῦμε ὅτι ἡ πιό σοβαρή ὑπό-θεση πού ἔχουμε νά ἀντιμε-τω-πίσουμε, ἡ πιό μεγάλη ἀνάγκη στήν ὁποία χρειαζόμεθα ὁπωσδή-ποτε βοήθεια εἶναι ἡ μέλλουσα κρίση ἀπό τήν ὁποία ἐξαρτᾶται τό αἰώνιο μέλλον μας, ἡ αἰώνια μα-καριότητα ἤ ἡ καταδίκη τῆς ψυχῆς μας.

Καί γι᾽ αὐτήν τήν περίπτωση ἡ μό-νη βοήθειά μας εἶναι ἡ Παναγία μας, ἡ ὁποία μᾶς προσφέρει τή με-σιτεία καί τή συμπαράστασή της δωρεάν, καί εἶναι ἡ μόνη ἡ ὁποία μπορεῖ νά ἐπιτύχει τήν ἐκπλήρω-ση αὐτοῦ τοῦ αἰτήματός μας.

Μᾶς τήν προσφέρει ὅμως ὑπό δύο προϋποθέσεις. Ἡ πρώτη εἶναι νά ζητοῦμε τή βοήθεια καί τή με-σιτεία της πάντοτε, καθημερινά, συστηματικά, σέ ὅλη μας τή ζωή. Νά ἐπικαλούμεθα μέ θέρμη τό ἱερό ὄνομά της, νά τῆς ἐκφράζουμε τήν ἀγάπη καί τόν σεβασμό μας καί κυρίως νά τήν παρακαλοῦμε γιά τή σωτηρία τῆς ψυχῆς μας, γιά τό αἰώνιο μέλλον μας, γιά τή συμ-πα-ράστασή της κατά τήν ἡμέρα τῆς κρίσεως, ὅπως τό ἔκαναν οἱ ἅγιοι, ὅπως τό ἔκαναν οἱ ὅσιοι καί θεο-φόροι πατέρες πού ἀσκήτευσαν στή Σκήτη αὐτή, καί ἰδιαιτέρως ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς καί οἱ ἀδελφοί του, πού παρακαλοῦσε νυχθημερόν τήν Πα-ναγία νά τοῦ φωτίσει τό σκότος.

Καί ἡ δεύτερη προϋπόθεση εἶναι νά ἀγωνιζόμασθε καί ἐμεῖς γιά νά βρεθοῦμε κατά τό δυνατόν προε-τοι-μασμένοι ἐνώπιον τοῦ φρικτοῦ βήματος τοῦ Κυρίου μας. Νά ἔχουμε πάντοτε κατά νοῦν αὐτή τήν ἡμέρα, τήν ὁποία κανείς δέν θά ἀποφύγει, καί νά προσπαθοῦμε μέ ὅλες μας τίς δυνάμεις νά ζοῦμε ὅπως ἔζησε καί ἡ Παναγία μας, ὑπακούοντας στόν Υἱό της. Νά προσπαθοῦμε ὅλη μας ἡ ζωή σύμφωνη μέ τό θέλημα τοῦ Υἱοῦ της ἀλλά καί τῆς Παναγίας μας.

Καί τότε θά εἶναι καί Ἐκείνη με-σίτρια καί συμπαραστάτριά μας, ὅπως πιστεύουμε, ἀλλά ὅπως τό ὑποσχέθηκε καί ἡ ἴδια ἡ Παναγία μας, ἡ Κυρία Θεοτόκος, ἰδιαιτέρως γιά τούς μοναχούς. Γιά ὅλους ὅσους γιά τήν ἀγάπη τοῦ Υἱοῦ της ἐγκαταλείπουν τόν κόσμο, ἐγκα-ταλείπουν τά πάντα καί ἀγωνίζο-νται μέ τήν ταπείνωση, μέ τήν ὑπα-κοή, μέ τή νηστεία, μέ τήν προ-σευχή, μέ τή διαρκῆ ἐπίκληση τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί τῆς προστάτιδος τῶν μονα-ζό-ντων, τῆς Κυρίας Θεοτόκου, νά βαδίσουν τή στενή καί τεθλιμμένη ὁδό τῆς μοναχικῆς ζωῆς, ἡ ὁποία ὅμως, γιά ὅσους τή βαδίσουν μέ συνέπεια καί εἰλικρίνεια, ὁδηγεῖ στή σωτηρία. Γιατί ἡ ἴδια ἡ Παναγία μας ὑποσχέ-θηκε ὅτι κατά τήν ἡμέρα τῆς κρί-σεως θά εἶναι αὐτή πού θά με-σι-τεύσει στόν Υἱό της γιά τή σω-τη-ρία τῶν μοναζόντων, ἐκεί-νων πού ἀγάπησαν τόν Χριστό «ἐξ ὅ-λης τῆς ψυχῆς καί ἐξ ὅλης τῆς δια-νοίας τους» καί ἀφιερώθηκαν σ᾽ Αὐτόν ψυχῇ τε καί σώματι.

Αὐτή τήν ὁλοκληρωτική ἀφιέ-ρω-ση στόν Χριστό ἐπιθύμησες νά ζή-σεις καί σύ, ἐνδυόμενος τό μονα-χικό τριβώνιο. Καί εὔχομαι νά τήν ζήσεις μέσα ἀπό τήν ταπείνωση καί τήν ὑπακοή στόν Γέροντά σου. Αὐτές εἶναι οἱ σωτή-ριες ἀρε-τές γιά κάθε μοναχό, διότι ἡ ταπείνωση καί ἡ ὑπακοή φέρνουν στήν ψυχή τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί ἐλευθε-ρώνουν τόν νοῦ του, ὥστε νά μπο-ρεῖ νά προσεύχεται κατά τό δυνα-τόν ἀπερίσπαστος ἀπό λογισμούς καί νά ἑνώνεται μέ τόν Θεό.

Ἔτσι προσευχόταν καί ὁ πατέρας τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ὁ ὅσιος Κωνστάντιος, τοῦ ὁποίου τό ὄνομα θά φέρεις ἀπό σήμερα, καί ὁ ὁποῖος, παρότι ζοῦσε μέσα στά ἀνάκτορα τῆς Κωνσταντι-νου-πόλεως καί ἦταν σύμβουλος τοῦ αὐ-τοκράτορος, ἦταν ἄνθρωπος τῆς νοερᾶς προσευχῆς, ἦταν ἄν-θρω--πος πού εἶχε πλούσια τή χάρη τοῦ Θεοῦ.

Αὐτή ἡ χάρη ἄς σέ ἐνισχύει στή νέα σου ζωή καί εὔ-χο-μαι πατρικά, μι-μούμενος καί σύ τό παράδειγμα τοῦ ὁσίου Κωνσταντίου, τό παρά-δειγμα τῆς προσευχῆς του, νά ἀξι-ωθεῖς διά τῶν πρεσβει-ῶν του καί τῆς μεσιτείας τῆς Κυρίας Θεο-τό-κου, τῆς ἐφόρου τῆς Μονῆς τῆς με-τανοίας σου, καί τῶν οὐρανίων ἀγαθῶν.